

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกปัจจุบันอยู่ในยุคโลกาภิวัตน์โลกหลังกระแสทุนนิยมของการปฏิวัติอุตสาหกรรม ในราวปี พ.ศ. 2343 ที่เราเริ่มรู้จักใช้พลังงานจากใต้ผิวโลกโดยไม่ได้ตระหนักถึงภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นตามมา จำนวนประชากรเพิ่มหลังจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมทำให้ผลิตสินค้าได้มากโดยมีต้นทุนต่ำตามมาด้วยปัญหาการหาวัตถุดิบและตลาด ซึ่งตามมาด้วยการล่าเมืองขึ้นเพื่อเป็นแหล่งวัตถุดิบและตลาดไปในตัว เป็นสมัยที่โลกเริ่มแย่งชิงทรัพยากรโดยใช้อาวุธร้ายแรง จนนำมาซึ่งความขัดแย้งที่ประทุเป็นสงครามโลกถึงสองครั้ง ได้นำไปสู่การก่อเกิดขึ้นของระบบความสัมพันธ์ครอบโลกแบบอาณานิคมและทุนนิยม โลกทั้งโลกได้ถูกผนึกเข้าเป็นหนึ่งเดียวกันมีระบบการแบ่งงานกันทำในขอบเขตทั่วโลก สังคมแห่งเทคโนโลยีระดับสูง ซึ่งกำลังมีอิทธิพลต่อสังคมมนุษย์ยุคปัจจุบัน เริ่มด้วยการปฏิวัติอุตสาหกรรมเหล็กกล้า รถยนต์ รวมทั้งเครื่องบิน ซึ่งขยายตัวเต็มที่และนับจากนั้น เศรษฐกิจโลกได้เริ่มเข้าสู่วิกฤตน้ำมัน วิกฤตค่าเงินดอลลาร์ และวิกฤตระบบสังคมนิยม ตามมาด้วยการปฏิวัติระบบอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ และระบบสารสนเทศ คลื่นลูกที่สามได้วางอยู่บนระเบียบเครือข่ายครอบโลกแบบฟุ้งฟ่า หลังจากการต่อสู้เพื่ออิสรภาพประเทศที่เคยเป็นเมืองขึ้นได้รับอิสรภาพทางการเมือง แต่ยังคงตกอยู่ในฐานะที่ต้องพึ่งพา และขึ้นต่อประเทศศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ในยุคนี้ระบบโลกได้แบ่งตัวเองออกเป็น 2 ค่าย คือ ค่ายทุนนิยมและค่ายสังคมนิยม และรอยต่อแห่งการเปลี่ยนแปลงมาพร้อมกับการปฏิวัติอุตสาหกรรมคือ คอมพิวเตอร์ และระบบสารสนเทศ ซึ่งก่อให้เกิดระบบความสัมพันธ์ใหม่ที่เรียกว่า ยุคเครือข่ายครอบโลกแบบไร้พรมแดนเป็นสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีหรือแม้แต่ค่านิยมของคนในการดำเนินชีวิตและการเปลี่ยนแปลงก็ไม่ได้มีขอบเขตจำกัดอยู่ในแต่ละภาคของโลกอีกต่อไปแต่สามารถส่งผลกระทบต่อทั้งโลกได้ในเวลาอันรวดเร็วและทั่วถึงที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น มีหลายกรณีที่เกิดจากการแสวงหาผลประโยชน์ของตัวบุคคลหรือบุคคลบางกลุ่มโดยไม่ได้คำนึงว่าผลที่ตามมาจะก่อให้เกิดความเสียหายกับสรรพสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่บนโลกเดียวกัน (พลฤทธิ สุวรรณเมธา, 2546, 1) ประเทศไทยด้วยแนวคิดการพัฒนาให้เกิดความทันสมัย ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ตามยุทธศาสตร์ การพัฒนา

ที่มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมและการผลิตเพื่อการส่งออกและการใช้ความได้เปรียบด้านทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรมนุษย์มาขยายฐานการผลิต เพื่อสร้างรายได้และการมีงานทำของประชาชนภายในชาติเป็นสำคัญพร้อมกับรับกระแสโลกาภิวัตน์เข้ามาครอบงำสังคมไทยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมทางสังคมทำให้พฤติกรรมของคนในสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงตามมาโดยเฉพาะการขยายตัวทางด้านการศึกษาและค่านิยมทางวัตถุของคนไทย จนกลายเป็นวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจเมื่อ พ.ศ. 2540 นับจากนั้นมา (สมเกียรติ สืบปฐุ, 2550, 1)

จากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่ออย่างร้ายแรงสู่ประชาชนเกือบทุกระดับของสังคมไทยก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีกมากมายเช่นปัญหาอาชญากรรม ปัญหาศีลธรรมตกต่ำ ทุจริตประพฤตินิยมชอบในวงราชการ ปัญหาสังคมอื่น ๆ ผู้คนในประเทศจำต้องอดออมอดทนต่อภาวะเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นนี้ด้วยกันทั้งสิ้น (กองพัฒนาสังคมเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม, 2543, 19 อ้างถึงใน สกล พรหมสิน, 2546, 1) เมื่อประเทศไทยเกิดวิกฤตการณ์เศรษฐกิจ ได้มีการศึกษาและวิพากษ์วิจารณ์หาแนวทางต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้มีพระราชดำรัสไว้เมื่อ พ.ศ. 2517 ต่อมาคณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาเศรษฐศาสตร์ ได้ประชุมและจัดการเสวนาทางวิชาการเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ มุมมองของนักเศรษฐศาสตร์ถึง 2 ครั้งใน พ.ศ. 2542 โดยได้มีข้อสรุปผลของสภาวิจัยแห่งชาติชื่อ “เศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงกับการวิเคราะห์ความหมายของนักเศรษฐศาสตร์” (เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม, 2549, 1) “เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอด เพื่อให้เป็นแนวทางดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุขซึ่งเป็นที่ประจักษ์แก่ชาวไทยและชาวต่างชาติถึงคุณูปการที่ล้ำค่าอย่างหาที่สุดมิได้และหากประชาชนได้น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติก็ย่อมเกิดสิริมงคลแก่ชีวิตก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ บ้านเมือง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 และนโยบายรัฐบาลได้น้อมเกล้าฯ ถวายเชิญแนวพระราชดำรัสเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักในการบริหารราชการแผ่นดิน ส่วนราชการทุกหน่วยควรน้อมเกล้าฯ ถวายเชิญมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน

ประเทศไทยภายใต้บริบทของการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการแข่งขันที่รุนแรงจำเป็นต้องพัฒนาประเทศทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เพื่อประโยชน์สุขของคนไทยทุกกลุ่มอย่างสมดุล โดยที่กลุ่มหลากหลายของประชากรมีทั้งผู้ด้อยโอกาสและผู้มีสถานภาพสูง แต่ละกลุ่มมีความต้องการ ความคาดหวัง มีขีดความสามารถแตกต่างกันมาก จึงเป็นหน้าที่ของภาคราชการที่ต้องดูแลและให้บริการอย่างเป็นธรรม ภารกิจเหล่านี้เป็นงานยาก ละเอียดอ่อนและ

ซับซ้อน ภาคราชการจึงต้องมีสมรรถนะสูง ดังนั้นการยกระดับขีดความสามารถและมาตรฐานการทำงานของระบบราชการให้อยู่ในระดับสูงจึงเป็นเป้าหมายสำคัญของงานพัฒนาระบบราชการ โดยเพิ่มขีดสมรรถนะและเสริมสร้างระบบราชการให้ทันโลกทันสมัย การเพิ่มขีดความสามารถของภาคราชการได้เน้นการปรับระบบราชการสู่การบริหารเชิงยุทธศาสตร์ ที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยมีประเทศชาติและประชาชนเป็นศูนย์กลาง ด้วยการพัฒนาระบบราชการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ภาคปฏิบัติ กองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์ เป็นหน่วยงานภาคราชการหนึ่งในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติทั้งในการปฏิบัติตนและปฏิบัติงานให้บังเกิดผลในการบริหารจัดการพัฒนาระบบราชการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงบุคลากรสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนางานคือ นายทหารชั้นประทวนซึ่งมีชั้นยศตั้งแต่สิบตรีจนถึงจ่าสิบเอก (พิเศษ) เนื่องจากเป็นกำลังพลหลักในการปฏิบัติภารกิจขององค์การให้สำเร็จลุล่วงในปัจจุบันกองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์ มีกำลังพลประเภทนายทหารชั้นประทวนจำนวน 348 คน จากกำลังพลทั้งสิ้น 554 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 62.8 ความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการปฏิบัติงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนายทหารชั้นประทวนในกองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์ อยู่ในระดับใดและนายทหารชั้นประทวนในกองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการปฏิบัติงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันหรือไม่และปัจจัยในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนายทหารชั้นประทวนในกองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์ หรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ควรให้ความสนใจซึ่งผลที่ได้จะเป็นข้อมูลให้ผู้บังคับบัญชาประกอบการตัดสินใจกำหนดนโยบายวางแผนการที่จะพัฒนาการปฏิบัติงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดความมั่นคงและเข้มแข็งอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนายทหารชั้นประทวนในกองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์
2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนายทหารชั้นประทวนในกองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการปฏิบัติงานกับการปฏิบัติงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนายทหารชั้นประทวนในกองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์

สมมติฐานของการวิจัย

1. นายทหารชั้นประทวนในกองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีการปฏิบัติงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน
2. ปัจจัยในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนายทหารชั้นประทวนในกองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนายทหารชั้นประทวนในกองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์ เนื่องจากผู้วิจัยมีขอบเขตจำกัดในเวลากาการวิจัยจึงศึกษาเฉพาะนายทหารชั้นประทวนซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นายทหารชั้นประทวนในกองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์ จำนวน 348 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากการคำนวณของขนาดตัวอย่างโดยสูตรตารางสำเร็จรูปคำนวณจากประชากรที่เป็นนายทหารชั้นประทวนจากสูตรจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 183 คน

2. ขอบเขตของเนื้อหา

ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนายทหารชั้นประทวนในกองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์ ศึกษาเนื้อหาดังต่อไปนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ระยะเวลารับราชการ การศึกษา สถานภาพการสมรส เงินเดือน ตำแหน่ง

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย

- 1) ด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ
- 2) ด้านความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน
- 3) ด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน
- 4) ด้านเงินเดือนและค่าตอบแทน
- 5) ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา
- 6) ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
- 7) ด้านนโยบายหน่วย

3. ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น ได้แก่

ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ระยะเวลารับราชการ การศึกษา สถานภาพการสมรส
เงินเดือน ตำแหน่ง

ปัจจัยในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย

- 1) ลักษณะงานที่ปฏิบัติ
- 2) ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน
- 3) สภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน
- 4) เงินเดือนและค่าตอบแทน
- 5) ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา
- 6) ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
- 7) นโยบายหน่วย

ตัวแปรตาม ได้แก่ การปฏิบัติงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนายทหาร
ชั้นประทวนในกองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์

4ป ประกอบด้วย 1. โปรงใส 2. เป็นธรรม 3. ประหยัด 4. ประสิทธิภาพ

4พ ประกอบด้วย 1. พึ่งตนเอง 2. พอเพียง 3. พอดี 4. พอใจ

4. ขอบเขตระยะเวลาการศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์-กันยายน พ.ศ. 2552

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยทำให้ทราบถึงการปฏิบัติงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ
นายทหารชั้นประทวนในกองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์

2. ผลการวิจัยทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยกับการปฏิบัติงานตามหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงของนายทหารชั้นประทวนในกองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์

3. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบาย แผนงาน วิธีการปฏิบัติงานและ
พัฒนาเป็นคู่มือในการปฏิบัติงานให้นายทหารชั้นประทวนในการพัฒนาการปฏิบัติงานตามหลัก
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

นิยามศัพท์เฉพาะ

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวทางการดำเนินชีวิต และการปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับ ครอบครัว ชุมชน และรัฐ ให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยมีความพอเพียง คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน และการดำเนินการทุกขั้นตอน และต้องมีสำนึกในคุณธรรม คือ ความซื่อสัตย์ ความสุจริต ขยัน อดทน และแบ่งปัน เพื่อการพัฒนาที่สมดุล และยั่งยืน

การปฏิบัติงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ปฏิบัติงานโดยยึดหลัก 4ป 4พ ได้แก่ ป.ที่ 1. โปร่งใส ป.ที่ 2. เป็นธรรม ป.ที่ 3. ประหยัด ป.ที่ 4. ประสิทธิภาพ

พ.ที่ 1. พึ่งตนเอง พ.ที่ 2. พอเพียง พ.ที่ 3. พอดี พ.ที่ 4. พอใจ

โปร่งใส หมายถึง ปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์การให้มีความโปร่งใสมีวิธีการให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย

เป็นธรรม หมายถึง ต้องระมัดระวังการทำงานให้ถูกต้องเที่ยงตรงบริการประชาชนด้วยความเสมอภาคเน้น สะดวก รวดเร็ว ประหยัดและถูกต้อง ปฏิบัติด้วยความมีน้ำใจ มีเมตตาเอื้อเฟื้อ

ประหยัด หมายถึง ข้าราชการต้องมีความตระหนักรู้เสมอว่าใช้ภาษีของประชาชน ดังนั้น จึงต้องมีความประหยัดและเกิดความคุ้มค่าสูงสุดในการนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของประชาชน

ประสิทธิภาพ หมายถึง ข้าราชการต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายในเวลากำหนด เพื่อให้เกิดผลดีต่อหน่วยงานและส่วนรวมเน้นการทำงานโดยยึดผลรับเป็นหลัก

พึ่งตนเอง หมายถึง ข้าราชการต้องสามารถพึ่งตนเองในการทำงานและการใช้ชีวิต โดยเน้นการรับราชการ มีความเป็นมืออาชีพ สร้างภูมิความรู้ ให้สามารถพึ่งตนเองได้

พอเพียง หมายถึง การทำงานจะต้องควบคุมความพอเพียงทั้งในเรื่องขอบเขตของงาน และความครบถ้วนสมบูรณ์

พอดี หมายถึง ข้าราชการต้องทำงานและใช้ชีวิตและวางตัวอย่างพอดี พอควร โดยยึดหลักความเหมาะสมและความจำเป็นเป็นที่ตั้ง

พอใจ หมายถึง ข้าราชการต้องพอใจในสถานภาพของตนรวมทั้งผลงานของตนและประการสำคัญคือต้องทำให้ประชาชนพอใจในผลงานของข้าราชการและประสิทธิภาพของรัฐ

นายทหารชั้นประทวน หมายถึง ข้าราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหมของกองทัพก มีชั้นยศตั้งแต่สิบตรีถึงจ่าสิบเอก (พิเศษ)

กองพันทหารช่างที่ 1 รักษาพระองค์ หมายถึง กองพันทหารช่างสนามเป็นหน่วยขึ้นตรงกับกองพลที่ 1 รักษาพระองค์ กองทัพบกที่ 1 ปฏิบัติงานการถวายความปลอดภัยแด่สถาบันพระมหากษัตริย์ รักษาความมั่นคงภายในและการรักษาความสงบเรียบร้อย การพัฒนาประเทศและช่วยเหลือประชาชนและปฏิบัติงานช่างทั่วไป

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานมีดังนี้

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ หมายถึง งานที่ได้รับมอบหมายนั้นเป็นงานที่ถนัดหรือทำทนาย เปิดโอกาสให้แสดงความรู้ความสามารถ

ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน หมายถึง การได้รับการสนับสนุนให้มีความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน เช่น การเลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่ง ในระดับที่สูงขึ้น การศึกษาต่อ การฝึกอบรม

สภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน หมายถึง การปฏิบัติงานมีอุปกรณ์และคู่มือในการปฏิบัติงาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน

เงินเดือนและค่าตอบแทน หมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับจากการรับราชการต่อเดือน ทั้งหมดของนายทหารชั้นประทวน

ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อผู้บังคับบัญชา เมื่อได้รับความเอื้ออาทร เป็นกันเอง เปิดเผยและเอาใจใส่ดูแล

ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อเพื่อนร่วมงาน ทั้งด้านความเข้าใจ ความสนิทสนม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการทำงานเป็นทีม

นโยบายหน่วย หมายถึง ความพึงพอใจต่อกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ แผนการดำเนินงานในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผล